

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 25/11/2023

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 9

NÓI VỀ PHƯƠNG PHÁP HỌC TẬP THUYẾT GIẢNG

BÀI 1

Hàng Phật tử tại gia hay người học chuẩn mực của người xưa cần phát khởi tâm chân thành mà học tập làm người thuyết giảng, góp phần phát huy rực rỡ đạo đức chuẩn mực của Thánh Hiền.

“Thời buổi hiện đại, nhân tài hoảng pháp càng lúc càng hiếm. Bồi dưỡng nhân tài là việc vô cùng cần thiết và phải mất một thời gian dài bồi dưỡng giáo dục thì mới có được thành tựu,” Hòa Thượng đang nói về số người giảng Kinh thuyết Phật Pháp ngày một giảm. Lĩnh vực này dành cho người xuất gia.

Chúng ta là hàng Phật tử tại gia hoặc đang học đạo đức Thánh Hiền cũng nhận thấy người giảng về chuẩn mực Thánh Hiền càng lúc càng ít đi trong khi nhu cầu thì càng ngày càng nhiều lên. Vậy 50 đến 100 năm sau việc tiếp nối Văn hóa Truyền thống sẽ ra sao?

Hoảng truyền Phật pháp là việc của người xuất gia còn thúc đẩy Văn hóa Truyền thống, chuẩn mực người xưa thì hàng tại gia chúng ta đều có thể làm được. Ngay cả người không có học thức và năng khiếu vẫn làm được. Chỉ cần họ thành tâm thành ý muốn phát dương quang đại chuẩn mực Thánh Hiền.

Bản thân chúng tôi không có năng khiếu và lời nói không trơn tru, bóng bẩy như người khác. Thậm chí, có người nói rằng: ***“Thầy giảng như một ông nông dân”***.

Chỗ này Hòa Thượng nói ***“Chúng ta giảng không được hay thì phải làm sao? Hãy cầu Phật, Bồ Tát gia trì!”*** Ý của Ngài khuyên chúng ta dụng tâm chân thành, toàn tâm toàn ý mà phụng hiến chứ không phải mang tâm ảo danh ảo vọng mà cầu Phật Bồ Tát.

Người có tài năng, năng khiếu tham gia giảng dạy thì tuyệt vời, nhưng người có tâm chân thành thì sẽ cảm ứng tốt hơn.

Hòa Thượng nói: ***“Tôi thường hay nói tôi không biết giảng Kinh. Tôi hy vọng Phật Bồ Tát mượn thân tôi để giảng. Thân thể của tôi miễn phí, tôi cho Phật Bồ Tát mượn sử dụng vô điều kiện. Phải chân thật phát tâm này”***.

Chúng ta cũng học Hòa Thượng phát tâm cho Phật, Bồ Tát mượn thân này hoàn toàn miễn phí. Phát tâm này trong ta không còn phân biệt chấp trước. Nếu còn phân biệt chấp trước thì không thể đề khởi được tâm này.

Ngài sách tấn chúng ta: ***“Nhất định không được vì chính mình mà phải vì tất cả chúng sanh, phải vì Phật pháp”***. Đây là Hòa Thượng đang nói với người phát tâm

giảng Kinh. Còn nếu phát tâm giảng chuẩn mực Thánh Hiền thì phải vì giáo huấn của Thánh Hiền.

Hòa Thượng cảnh báo rằng: **“Điều then chốt là những nhân tài giảng giải này phải là người có đức hạnh. Nếu không có đức hạnh mà chỉ có tài hoa chẳng những không thể làm được việc mà còn tạo nghiệp”**.

Có một ít tài hoa, lợi khẩu, rồi nói lời trống rỗng, nói những điều mà mình chưa từng làm, vậy thì chẳng phải là tạo nghiệp hay sao? Lời sách tấn mạnh mẽ này của Hòa Thượng rất phù hợp cho những người đang làm công tác giáo dục.

Tài hoa chỉ là hỗ trợ chứ không dùng tài hoa để làm công tác giảng dạy, mà phải dùng đức hạnh. Cho nên Hòa Thượng nói: **“Bồi dưỡng nhân tài không khó mà bồi dưỡng đức hạnh mới vô cùng khó”**.

Người tài hoa mà không có đức hạnh dễ rơi vào cạm bẫy của *“danh vọng lợi dưỡng”*. Chúng ta biết việc này chắc chắn sẽ xảy ra khi chúng ta tiếp xúc với đại chúng xã hội. Tuy nhiên, chúng ta phải đối trị rất ngặt với nó mới kiểm soát được. Hoặc ta nhờ vào ai đó kiểm soát mình.

Điều này chúng tôi thể hội sâu sắc vì mình đã từng đào tạo ra những người rất giỏi, nhưng khi giỏi rồi họ lại muốn làm Thầy của Thầy và cũng có người không vượt qua được mà cứ chìm vào *“danh vọng lợi dưỡng”*.

Xã hội hiện đại có độ mê hoặc nhiều hơn so với xã hội thời xưa bởi *“danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần”*. Chúng ta từng nghe chỉ cần lợi 200 lần thì có người đã dám làm liều, mà nếu lợi gấp 1000 lần thì đúng là con người ta dễ đổ vỡ, thói thất.

Người xưa sống trong hoàn cảnh ít cám dỗ hơn nhưng họ đều hết sức cẩn thận mà phòng phạm, lo lắng bị thói chuyên. Người ngày nay rất dễ bị cám dỗ, nhưng lại tùy tiện không có thái độ phòng phạm. Đây tâm bệnh của chúng ta mà Hòa Thượng đã chỉ ra.

Ngài nói: **“Nếu không tránh được sự cám dỗ của vật dụng thì nhất định sẽ thoái đạo, sẽ tạo nghiệp. Nhà Phật có câu: Trên người mặc áo cà sa mà đánh mất thân người. Đây là việc vô cùng đáng tiếc”**.

Cũng vậy, chúng ta mặc áo Thánh Hiền mà rỗng tuếch, đến nỗi chiếc áo phàm phu còn không đáng mặc. Miệng thì nói giáo huấn Thánh Hiền mà thân tâm thì không bằng phàm phu tục tử vậy thì chẳng khác gì đánh mất thân người.

Tuy nhiên, không phải vì như thế mà chúng ta không phát tâm. Hãy thử nghĩ xem nếu không có người giảng dạy thì làm sao có thể phổ biến Văn hóa Truyền thống đến với đại chúng. Hiện tại, có rất nhiều nơi cần chúng ta chia sẻ tâm đắc học tập chuẩn mực của Thánh Hiền và hướng dẫn họ làm thế nào vận dụng chuẩn mực ấy vào trong gia đình, học đường hay công ty, xí nghiệp.

Từ lâu chúng tôi rất băn khoăn về việc này. Người phát tâm giảng dạy ngày một ít mà nơi mời chúng ta đến chia sẻ thì càng ngày càng nhiều. Thế hệ kế thừa thì đang bị mai một.

Cho nên sau ngày hôm nay, chúng ta phải nghĩ cách chọn ra những người phát tâm học thuyết giảng. Người ta học trong nhiều năm còn chúng ta theo đúng cách Hòa Thượng chỉ dạy thì sáu tháng đến một năm là thành công.

Trước tiên phải tự thân nỗ lực tập trung vào 40 tập Bộ sách “*Con đường dẫn đến hạnh phúc nhân sinh*” của Thầy Thái Lễ Húc. Ban đầu có thể chưa giảng lại được mà gần như đọc lại, dần dần, tập thuyết giảng sao cho như Hòa Thượng nói Thầy giảng được 100 phần thì mình giảng được 20-30 phần. Sau một tuần thì mình báo cáo hoặc luân phiên giảng một tập cụ thể.

Chúng ta ghi hình và nghe lại rồi chỉnh sửa nội dung, giọng nói, hình ảnh, biểu cảm thêm 40 buổi, rồi 40 buổi nữa là 120 buổi, vậy thì trong vòng một năm thì đã có thể tập giảng được rồi.

Để học tập đạt kết quả cao, chúng ta thay vì hằng ngày bàn luận toàn chuyện tầm phào thì nên đưa ra quy định rằng hôm nay bài học nói về điều gì thì cả ngày hôm đó bất kỳ là đang làm việc, đang nói chuyện, hay nhắc nhở, chúng ta nên nói trong nội dung bài học.

Hòa thượng nhấn mạnh rằng: “***Nhất định phải đọc Kinh, phải nghe Phật pháp còn phải chính mình phát tâm học giảng. Phương pháp giảng không cần học tập, khi chúng ta học thuộc rồi thì tự nhiên biến thành của chính mình. Lấy giảng giải để giúp đỡ người khác.***”

Chúng ta phải phản tỉnh rằng để học thuộc lòng được là điều vô cùng khó vì con người ngày nay quá nhiều tạp loạn, nhất là sự ô nhiễm từ nội dung trên điện thoại thông minh.

Chúng ta đọc đi đọc lại nhiều lần Bộ sách “*Con đường dẫn đến hạnh phúc nhân sinh*”. Sau đó chúng ta đến với bộ “*Đệ Tử Quy và phương pháp tu học Phật pháp*”. Chỉ cần hai bộ này thì mọi người sẽ giỏi.

Hòa Thượng khẳng định là “***Phương pháp giảng thì không cần học tập***” mà cứ áp dụng theo cách của người xưa. Chỉ cần học thuộc thì đã biến thành của chính mình.

Ngài động viên: “***Khi chúng ta thành tâm thành ý giúp đỡ người khác thì tự nhiên được Phật, Bồ Tát, Cổ Thánh Tiên Hiền gia trì. Có công mài sắt có ngày nên kim! Chỉ cần chân thật có tâm, chân thật chịu làm thì không có lý gì mà không thành công. Cho nên không nên xem thường chính mình.***”

Cần phải dụng công một cách sâu sắc miệt mài thì cây sắt to có thể mài thành kim. Phàm phu ngày nào cũng lo ăn lo ngủ thì không thể làm được mà phải biết lập chí của Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì thực hành mới chân thật.

“***Việc khó nhất trong thiên hạ là làm Phật mà còn có thể làm được thì ngoài việc làm ra, mọi thứ đều là việc nhỏ. Cho nên giảng Kinh có việc gì khó đâu! Chỉ sợ chính mình không chịu làm. Nếu chính mình chân thật làm, chân thật phát tâm thì liền có thể thành tựu, liền có thể tiếp nối huệ mạng Phật. Việc này tự lợi lợi người rất thù thắng***”, Hòa Thượng nói.

Khi chúng ta học thuyết giảng là lúc đang quy nạp kiến thức một cách miên mật nên chúng ta sẽ nhớ rất kỹ. Nhờ đó, hành động tạo tác và lời nói của mình đều có chuẩn mực Thánh Hiền soi rọi khiến mọi việc đều được kiểm soát tốt. Lời thuyết giảng của một người thật làm sẽ có chứng thực, đầy tự tin khiến người nghe sẽ tâm phục khẩu phục.

Chuẩn mực của Thánh Hiền không phải nói để cho hay hoặc để được tán thán và phải thật làm vì lợi ích chúng sanh. Có như vậy thì tương lai mới có người kế thừa. Chúng ta nghiên cứu kỹ thậm chí học thuộc lòng các tấm gương đức hạnh của Việt Nam và giảng dạy, giải thích chuẩn mực Thánh Hiền thông qua các dẫn chứng lấy từ những tấm gương này. Vậy thì Văn hóa Truyền thống dân tộc sẽ ngày một phát dương quang đại. Nếu không làm được như vậy thì cho dù hiện đời huy hoàng mà đời sau không có người tiếp nối thì chẳng khác gì một sự xác xơ./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!